

św. Zachariasz (22 marca)

Zachariasz był synem Polychroniusza z Kalabrii. Był Grekiem, ale urodzonym we Włoszech. Być może, że współpracował ze św. Grzegorzem III i był diakonem, którego podpis figuruje na synodzie rzymskim w roku 732. W roku 741 roku został wybrany na stolicę Piotrową. Łagodnością i życzliwością zjednał sobie lud Italii, cesarza i sąsiadów. Utrzymywał dobre stosunki z Konstantynopolem. Zawarł pokój z Longobardami, odzyskując część ziem i jeńców. Kiedy zaprzyjaźniony król Ratchis utracił tron, przyjął go do siebie. Zawarł sojusz z Frankami oraz udzielił poparcia Pepinowi Małemu. Zmarł w Rzymie 15 marca 752 roku. **Modlitwa:** Boże, udziel nam za przyczyną świętego Zachariasza tej łaski, abyśmy czas tej naszej pielgrzymki ziemskiej świątobliwie spędzili i mogli się dostać do przybytku wiekuistego szczęścia, gdzie słać będziemy Twą dobroć i miłosierdzie, po wszystkie wieki wieków. Amen.

bł. Karol (2 marca)

Karol, książę Flandrii. Był synem św. Kanuta, króla Danii, oraz Adeli Flandryjskiej, trzeciej córki Roberta Frizona. Urodził się między r. 1082 a 1086, a wychowywał na dworze dziadka, Roberta II, hrabiego Flandrii, który znany był ze swej wysokiej kultury. Przez jakiś czas przebywał jako krzyżowiec w Ziemi Świętej. W r. 1111 został głównym doradcą małoletniego Baldwina VII, dziedzica Flandrii. Gdy w r. 1119 ten ostatni zmarł z ran, wyznaczono go na następcę. Miał za sobą możnych i biskupów, ale ścierać się musiał ze zwolennikami matki Baldwina, która dopiero co wyszła za Godfryda z Lowanium. Niebezpieczeństwa zdołał oddalić. Rządził ku zadowoleniu wielu, którzy cenili sobie pokój, jaki zapanował w kraju, oraz mądre decyzje księcia. Dzięki nim pomyślnie rozwijały się handel i rolnictwo. W czasie wielkiego głodu z r. 1125 zastąpił ponadto jako obrońca ubogich i strażnik sprawiedliwości. W tym też mniej więcej czasie nie przyjął ofiarowanej mu korony jerozolimskiej i zrezygnował z kandydowania do tronu cesarskiego. Równocześnie wiele dobrego świadczył instytucjom kościelnym i charytatywnym. Z małżeństwa z Małgorzatą, hrabianką z Clermont, dziedzica się nie doczekał. 2 marca 1127 r. zamordowano go w kościele św. Donacjana w Brugii. Bł. Karol I Dobry jest opiekunem w przypadku gorączki i febr. **Modlitwa:** Kościół Twój, Panie, niech strzeże ciągle opieka bł. Karola, Wyznawcy Twojego, aby jak pasterska jego gorliwość chwałę niebieską mu wyjednała, tak żeby jego pośrednictwo dało nam wzrastać w miłowaniu Ciebie. Amen

św. Franciszka Rzymianka (9 marca)

Franciszka urodziła się w patrycjuszowskiej rodzinie w Perrione koło Rzymu w 1384 r. W bardzo młodym wieku wydana ją za Wawrzyńca di Pontziani. Pan Bóg dał małżonkom trzeje dzieci, których wychowaniem zajęła się Franciszka osobiście, nie wyręczając się kobietami obcymi, jak to było wówczas zwyczajem w rodzinach magnackich. Trojskliwa i zapobiegliwa żona i matka miała jeszcze czas, aby pomyśleć o ubogich w mieście. Zaopatrywała również sąsiednie kościoły w szaty i naczynia liturgiczne. Zadziwiała również dobrocią, życzliwością i pomocą sąsiedzka. Zagoniona w ciągu całego dnia, umiała niejedną godzinę nocy poświęcić na słodką rozmowę z Bogiem. Z trojga dzieci Franciszki syn, Ewangelista, odszedł z tej ziemi w siódmym roku życia; jedyna córka Agnieszka, w szóstym roku. W czasie epidemii, jaka nawiedziła Rzym w latach 1413-1414, z narażeniem własnego życia usługiwała zarażonym. Po powrocie męża i syna z wygnania zachęciła Franciszka Wawrzyńca do złożenia ślubu czystości. Odtąd Franciszka oddała się jeszcze gorliwej modlitwie i posłudze ubogim. Rychło znalazły się szlachetne panie, które zapragnęły wieść podobny tryb życia. W taki sposób powstało stowarzyszenie Oblatek Benedyktynek z Góry Oliwnej, które wzięło sobie za cel uświęcenie członkiń przez modlitwę, uczynki pokutne i miłosierdzie. Franciszka osiadła z nimi przy kościele S. Maria Nova przy Forum Romanum i Colosseum. Po śmierci ostatniego syna, a następnie męża, Franciszka przyjęła habit i zamieszkała przy tym kościele. W nim pochowano Świętą, która zmarła 9 marca 1440 r., mając 56 lat. **Modlitwa:** Boże, który świętą Franciszkę, Twą służebnicę, między innymi darami łaski, wyszczególniłeś widomym towarzystwem anioła, spraw miłościwie, prosimy Cię, byśmy za pomocą jej pośrednictwa godni byli dostać się do towarzystwa aniołów. Przez Pana Naszego który króluje w Niebie i na ziemi. Amen

SANCTUS

Święci i błogosławieni

Marzec

Nr XXXIX

św. Klemens Maria Hofbauer (15 marca)

Klemens urodził się 26 grudnia 1751 roku na Morawach w Tasovicach. Na Chrzcie świętym otrzymał imię św. Jana Apostoła. W Rzymie zetknął się z niedawno założonym przez św. Alfonsa Marię Liguoriego zakonem redemptorystów, do którego wstąpił. Imię Jan zmienił sobie wówczas na Klemens Maria. Ponieważ Klemens posiadał już studia teologiczne, które odbył na uniwersytecie wiedeńskim, dlatego zaraz po złożeniu ślubów zakonnych otrzymał święcenia kapłańskie (1785). Miał już wtedy 34 lata. Po otrzymaniu święceń kapłańskich wysłano go do Wiednia, a następnie na Pomorze. Zatrzymał się na jakiś czas w Warszawie. Chwilowy postój przemienił się w pobyt trwający 21 lat (1787-1808). Biskup poznański, do którego należała wówczas Warszawa, oddał im opiekę nad kościołem Św. Benona w Warszawie. Prowadził działalność charytatywną, opiekę nad służącymi. Uruchomił drukarnię i wydawnictwo książek religijnych oraz stowarzyszenie dla pogłębiania wiedzy religijnej. W ten sposób powstała pierwsza placówka jego zakonu w Polsce. Był wybitnym kaznodzieją. Ostatni etap swojego życia św. Klemens spędził w Wiedniu. Zmarł w opinii świętości 15 marca 1820 roku. **Modlitwa:** Boże za przykładem św. Klemensa daj nam serca, które kochają potrzebujących i przez tą miłość zbliżają się do Ciebie. Amen